

SKO.4170.2307.2023

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 138 § 2 i § 2a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 ze zm., dalej: K.p.a.),
- art. 71 ust.1 i ust. 2 pkt 2, art. 80 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2023 r., poz. 1094 ze zm., dalej: oos),
- art. 1, art. 2, art. 17 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 570),

po rozpatrzeniu odwołania wniesionego przez GEO BAU Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością od decyzji Wójta Gminy Sławno z dnia 27.07.2023 r. znak: RGPO.6220.1.1.2023 o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na eksploatacji kruszywa naturalnego z części złoża „Warszkowo”, gm. Sławno, zlokalizowanego na działkach nr: 114/1, 114/2, 118/1, 119, 120, 121, obręb ewidencyjny Warszkowo, gm. Sławno, woj. Zachodniopomorskie,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie, w składzie:

- Przewodnicząca – Iwona Szaranek (sprawozdawca)
Członkowie – Agata Witkowska
– Joanna Mojska

na posiedzeniu w dniu 18 grudnia 2023 r. orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Wójt Gminy Sławno odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia pod nazwą „Eksploatacja kruszywa naturalnego z części złoża „Warszkowo”, gm. Sławno, zlokalizowanego na działkach nr: 114/1, 114/2, 118/1, 119, 120, 121, obręb ewidencyjny Warszkowo, gm. Sławno, woj. Zachodniopomorskie”, wobec sprzeciwu okolicznych mieszkańców. Organ podkreślił, że „nie można głosów mieszkańców uznać za mało ważne i należało uznać je w toczącym się postępowaniu. Wszystkie uwagi i zastrzeżenia zostały przeanalizowane, rozważone i wzięte pod uwagę. Dla władz gminy są one istotnym elementem postępowania zmierzającego do wydania decyzji i zostały uwzględnione.”.

GEO BAU Spółka z o. o. (dalej Skarżąca) odwołała się od powyższej decyzji z zachowaniem ustawowego terminu, zarzucając organowi pierwszej instancji:

- niezachowanie w toku załatwienia sprawy formy wiążącego współdziałania organów administracji państwowej, przewidzianej w art. 106 § 5 w związku z art. 126 K.p.a.
- wydanie decyzji z rażącym naruszeniem prawa, bowiem podstawą do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia objętego wnioskiem strony istnieje, jednak rozstrzygnięcie zawarte w skarżonej decyzji w sposób oczywisty odbiega od obiektywnie istniejącego i możliwego do zastosowania stanu prawnego;
- wydanie decyzji bez podstawy prawnej, bowiem przedmiotowa decyzja odmawiająca wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach została wydana bez oparcia w prawie materialnym;
- wydanie decyzji odmownej w chwili, gdy zgromadzony materiał dowodowy potwierdza zasadność i słuszność wydania decyzji pozytywnej;

- wydanie decyzji z uchybieniem dyspozycji art. 107 § 1 i 3 kpa, w szczególności z pominięciem faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej,
- wydanie decyzji, na podstawie twierdzeń, osób niebędących stroną w toczącym się postępowaniu administracyjnym,
- przeprowadzenie dyskusji publicznej podczas, gdy przepis prawa materialnego nie wskazywał na zasadność przeprowadzenia takiego dowodu przez organ administracyjny I stopnia, nadto z uchybienie przepisów ustawy Kodeks postępowania administracyjnego.

Spółka wnosi o uchylenie skarżonej decyzji w całości oraz merytoryczne rozstrzygnięcie sprawy co do jej istoty, ewentualnie spółka wnosi o uchylenie skarżonej decyzji w całości oraz zwrócenie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji.

Organ pierwszej instancji, po zapoznaniu się z odwołaniem, nie znalazł podstaw do uchylenia lub zmiany decyzji na podst. art. 132 § 1 K.p.a. i przekazał odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego. W piśmie przewodnim organ przywołał ponownie uzasadnienie zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Koszalinie po rozpatrzeniu odwołania ustaliło, co następuje. Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę materialnoprawną w niniejszej sprawie stanowi ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej: ooś). Postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia (art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej). Zgodnie z art. 71 decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Uzyskanie tej decyzji jest wymagane obligatoryjnie dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, a dla przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w przypadku gdy obowiązek taki zostanie stwierdzony na podst. art. 63 ust. 1 ooś. Przedsięwzięcia kwalifikuje się do odpowiedniej kategorii na podstawie Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. (t. j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839) w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko. Planowane przedsięwzięcie w niniejszej sprawie zostało zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wymienionych w § 3 ust. 1 pkt 40 litera b, tj. „wydobycie kopalin ze złoża metodą odkrywkową inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 27 lit. a z obszaru górniczego o powierzchni większej niż 2 ha lub o wydobyciu większym niż 20 000 m³ na rok, inne niż wymienione w lit. a”. Na podst. art. 63 ust. 1 ooś, o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko stwierdza, w drodze postanowienia, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - co wymaga zaopiniowania przez organy wskazane w art. 64 ust. 1 ooś. Zgodnie z art. 80 ust. 1 ooś, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę wskazane okoliczności. W przeciwnym razie, zastosowanie znajduje wyłącznie art. 80 ust. 2 i 3 ooś. W niniejszej sprawie organ nie wydał postanowienia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, zatem brak było podstaw do rozstrzygnięcia na podst. art. 80 ust. 1 ooś.

W tym miejscu należy podkreślić, że przepis art. 80 ust. 2 ooś był nowelizowany w 2023 r. cztery razy. Zgodnie z przepisami przejściowymi, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie zmian, stosuje się przepis w brzmieniu dotychczasowym. Nowelizacji poddano również art. 80 ust. 3 ooś, który został zmieniony przez art. 1 pkt 17 lit. c ustawy z dnia 13 lipca 2023 r. (Dz.U.2023.1890)

zmieniającej ustawę o oś z dniem 16 października 2023 r. Zgodnie z przepisami przejściowymi, tj. art. 15 ust. 1 ustawy zmieniającej, do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy w brzmieniu dotychczasowym, z wyjątkiem przepisów art. 61 ust. 1, art. 66 ust. 1 pkt 5, art. 82 ust. 1 oraz art. 86f ust. 2 i 4 o oś, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz stosuje się przepisy art. 86f ust. 1a, 2a i 8 ustawy o oś. Zatem należy stosować w niniejszej sprawie brzmienie art. 80 o oś wg stanu na dzień wpływu wniosku, tj. na dzień 20.02.2023 r.

Zgodnie z art. 80 ust. 2 o oś, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Ustawodawca wskazuje wyłączenia od stosowania tego przepisu, do których nie zalicza się przedmiotowa inwestycja. Zgodnie natomiast z art. 80 ust. 3 o oś, w przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U.2022.1072 t.j. ze zm., dalej: ustawa p.g.g.), innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach. Wynika z niego, że w odniesieniu do przedsięwzięć należących do działalności określonej ustawą p.g.g. innych niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, organ właściwy w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest zwolniony z badania zgodności przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wymaga się w takim przypadku, by przedsięwzięcie nie naruszało przeznaczenia nieruchomości w planie.

Oznacza to, że dla stwierdzenia braku sprzeczności z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie jest wymagane ustalenie w planie miejscowym, wskazujące na dopuszczalność prowadzenia takiej działalności gospodarczej. Ponadto ocena zgodności danego przedsięwzięcia powinna także uwzględniać dyspozycję art. 7 ust. 1 ustawy p.g.g. Powyższy przepis jednoznacznie stanowi, że podejmowanie i wykonywanie działalności gospodarczej w rozumieniu tej ustawy jest dozwolone, jeżeli nie narusza przeznaczenia nieruchomości ustalonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w odrębnych przepisach. Oznacza to, że naruszenie ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nastąpi, jeżeli np. w planie miejscowym zawarty jest bezpośredni zakaz wydobywania kopalin.

Należy zatem ustalić w pierwszej kolejności, czy przedsięwzięcie będące przedmiotem wniosku, stanowi działalność określoną ustawą p.g.g., inną, niż przedsięwzięcie wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin. Jak wynika z karty informacyjnej przedsięwzięcia, polega na eksploatacji kruszywa naturalnego. Inwestycja została zakwalifikowana na podst. § 3 ust. 1 pkt. 40 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dla których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko może być wymagany.

Ustawa p.g.g. określa zasady i warunki podejmowania, wykonywania oraz zakończenia działalności m.in. w zakresie: 1) prac geologicznych; 2) wydobywania kopalin ze złóż, o czym stanowi art. 1 ust. 1 tej ustawy. Poszukiwanie i rozpoznawanie – o czym mowa w art. 80 ust. 3 o oś, zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 7 i 13 ustawy p.g.g., należy do prac geologicznych. Wydobywanie kopalin jest odrębną działalnością od prac geologicznych, do których zalicza się poszukiwanie i rozpoznawanie. Zatem należy stwierdzić, że dla przedsięwzięcia będącego przedmiotem wniosku nie znajduje zastosowania art. 80 ust. 2 o oś i należy zastosować art. 80 ust. 3 o oś, zgodnie z którym kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach. Dla

stwierdzenia braku sprzeczności nie są konieczne ustalenia w planie, wskazujące na dopuszczalność takiej konkretnie działalności. Zgodnie z orzecznictwem sądowym, przy ocenie zgodności inwestycji bądź nienaruszania przez nią postanowień planu posiłkować można się wskazówkami interpretacyjnymi wynikającymi z art. 7 ust. 1 p.g.g. (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 27 września 2017 r. sygn. akt II SA/Gd 379/17). Przepis ten stanowi, że podejmowanie i wykonywanie działalności określonej ustawą jest dozwolone tylko wówczas, jeżeli nie naruszy ona przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w odrębnych przepisach. Do naruszenia ustaleń planu dochodzi m.in. wówczas, gdy w planie zawarty jest bezpośredni zakaz wydobycia kopaliny.

Odnosząc się do merytorycznych podstaw kwestionowanego rozstrzygnięcia, należy zauważyć, że ustawodawca określił w art. 80 ust. 1 oś wyłączenie przesłanki, które winny być wzięte przez organ wydający decyzję w sprawie środowiskowych uwarunkowań po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, co w niniejszej sprawie nie zachodzi. W tym przypadku znajduje zastosowanie ust. 2 i 3 art. 80 o.o.s., zgodnie z którym właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. W przypadku działalności określonej ustawą z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze, innej niż przedsięwzięcia wymagające koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopaliny, kryterium oceny lokalizacji przedsięwzięcia jest nienaruszenie zamierzoną działalnością przeznaczenia nieruchomości określonego w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, oraz w odrębnych przepisach. Należy wyraźnie podkreślić, że decyzje w sprawie środowiskowych uwarunkowań nie są decyzjami uznaniowymi i ustawodawca nie zostawił organom tak zwanego „luzu decyzyjnego”. Decyzje te mają charakter związany, co oznacza, że organ administracji publicznej jest zobligowany do jej wydania w przypadku spełnienia przez wnioskodawcę ustawowych przesłanek. Oparcie odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia wyłącznie na wynikach postępowania z udziałem społeczeństwa, należy uznać za wadliwe. Ustawodawca nałożył obowiązek uwzględnienia w decyzji wyników postępowania z udziałem społeczeństwa, niemniej nie oznacza to konieczności odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia tylko z powodu sprzeciwu lokalnej społeczności (wyrok NSA z dnia 1 grudnia 2020 r. sygn. akt II OSK 430/18). Sam sprzeciw lokalnej społeczności lub stron postępowania nie jest wystarczającą przesłanką do odmowy wydania decyzji środowiskowej. Organ wydający decyzję zobowiązany jest wyjaśnić i rozważyć zarzuty stawiane zamierzeniu inwestycyjnemu, które są istotne dla oceny oddziaływania na środowisko okoliczności. Zarzuty winny być poparte dowodami i racjonalnie, zgodnie z przepisami, wykazane. Z akt postępowania nie wynika natomiast, by organ pierwszej instancji, przeprowadzając konsultacje społeczne, podjął się próby wyjaśnienia obaw lokalnej społeczności, bądź chociaż odniósł treść zarzutów do ustaleń Karty Informacyjnej Przedsięwzięcia oraz opinii i uzgodnień specjalistycznych organów. Nawet uczestnicy tego postępowania zarzucają, że rozprawa „nie dostarczyła nam mieszkańcom żadnych konkretnych i logicznych informacji dotyczących zgłoszonych przez nas wątpliwości” (pismo z dnia 25-07-2023 r.).

W tym miejscu należy zauważyć, że obowiązek zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu (jeżeli znajduje w sprawie zastosowanie) nie polega na pytaniu społeczeństwa o zgodę, jak to zrobił Wójt Gminy Sławno podczas przeprowadzonej rozprawy administracyjnej w dniu 11.07.2023 r., podczas której osoby zainteresowane mogły się wypowiedzieć, czy się zgadzają, czy też nie zgadzają na wydanie pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla wnioskowanego przedsięwzięcia. Zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu nie może być rozumiane jako swoiste referendum nad dopuszczalnością proponowanej inwestycji (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 27 kwietnia 2016 r., sygn. akt II SA/Bd 429/15, wyrok NSA z dnia 11 października 2017 r., sygn. II OSK 2113/16).

Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z art. 79 ust 1 ooś, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Natomiast w niniejszej sprawie organy opiniujące wyraziły zgodną opinię, że dla planowanego przedsięwzięcia nie ma potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, czego organ pierwszej instancji nie wziął pod uwagę. W postępowaniach, dla których przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko ma charakter fakultatywny, społeczeństwo będzie miało zagwarantowany udział dopiero od momentu wydania postanowienia ustalającego konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania, gdyż dopiero wówczas aktualizują się obowiązki informacyjne organu określone w art. 33 ust. 1, art. 44 art. 79 ust. 1, a także uprawnienia społeczeństwa, w tym także organizacji ekologicznych z art. 44 ooś (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 27 września 2017 r. sygn. akt II SA/Bd 276/16).

Zgodnie z art. 79 ust. 1 ooś, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Oznacza to, że do postępowań wskazanych w tym przepisie ma zastosowanie zasada unormowana w art. 5 ooś, zgodnie z którą każdy ma prawo uczestniczenia, na warunkach określonych ustawą, w postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa. Zatem, jeżeli w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przeprowadza się ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (zob. art. 59 ust. 1 ooś), to w takim postępowaniu organ ma obowiązek zapewnić w nim możliwość udziału społeczeństwa. Natomiast jeżeli organ nie stwierdzi potrzeby przeprowadzania takiej oceny dla danego przedsięwzięcia (zob. art. 84 ust. 1 ooś), to postępowanie administracyjne przeprowadza się bez udziału społeczeństwa na zasadach określonych w ustawie. Natomiast na podst. art. 85 ust. 3 ooś, organ prowadzący postępowanie jest zobowiązany udostępnić na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Przepis stosuje się odpowiednio również do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Zatem decyzja wydana bez przeprowadzenia oceny oddziaływania również podlega udostępnieniu w BIP.

W wyniku przeprowadzonego postępowania odwoławczego, Kolegium ustaliło, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, tj. art. 7 i art. 77§ 1 K.p.a., a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozpatrzenie. Zatem należało uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Zaistniałe braki nie mogą być przy tym uzupełnione w trybie art. 136 K.p.a., bez naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania. Przy ponownym rozpatrzeniu sprawy, należy wziąć pod uwagę okoliczności wskazane przez Kolegium w uzasadnieniu niniejszej decyzji.

Na podst. art. 74 ust. 3 ustawy ooś w zw. z art. 49 § 1 K.p.a., zawiadomienie stron o decyzji nastąpi w formie publicznego obwieszczenia przez udostępnienie decyzji w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Na niniejszą decyzję skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw (w dwóch egzemplarzach) do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie (70 -526 Szczecin, ul. Staromłyńska 10) za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie (75-626 Koszalin, ul. Gen. Władysława Andersa 34) w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Sprzeciw od decyzji powinien czynić

zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylecia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Wpis stały od sprzeciwu od decyzji wynosi 100 zł (§ 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnym). Wpis sądowy można uiścić gotówką w kasie sądu lub na rachunek bankowy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie w NBP nr: 95 1010 1599 0030 9822 3100 0000. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy poprzez zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze są udostępniane w wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>

Przewodnicząca Składu Orzekającego

Iwona Szaranek (spr.)

Członkowie:

Agata Witkowska

Joanna Mojska

Otrzymują:

1. Geo Bau spółka z o.o.
Ul. 1 Maja 27, 42-217 Częstochowa
2. Wójt Gminy Sławno +akta (1 teczka, k. 1-316)
3. aa